

Betreft: Reactie Internetconsultatie Besluit Toegankelijkheid voor personen met een handicap of chronische ziekte

Gouda, 6 november 2016

Het doel van de AMvB is het bevorderen van de rechtszekerheid voor alle betrokkenen zodat toegankelijkheid voor mensen met een beperking of chronische ziekte een recht wordt in plaats van een gunst, het voorkomen dat mensen individueel naar de rechter moeten stappen om hun recht op toegankelijkheid af te dwingen en duidelijkheid te scheppen voor degenen die de plicht hebben om toegankelijkheid te garanderen.

Het Besluit toegankelijkheid beantwoordt aan geen van de beoogde doelen. Een concrete omschrijving van toegankelijkheid ontbreekt. Uitwerking van de afwegingskaders met betrekking tot de geleidelijkheid en de financiële inspanning, wordt niet gegeven. Duiding van de onderwerpen en de sectoren waar het VN-verdrag betrekking op heeft, ontbreekt volledig. Alle aandacht lijkt uit te gaan naar de uitzonderingen in plaats van naar de uitwerking van de norm. Het besluit geeft geen enkele houvast aan mensen met beperkingen die overal te maken hebben met ontoegankelijkheid. Er worden nieuwe vage normen geïntroduceerd, waarmee de leverancier van goederen en diensten nog alle ruimte krijgt om geen voorzieningen te treffen. Verduidelijking van de manier waarop de AMvB aansluit bij en voldoet aan de eisen die het VN-verdrag aan de implementatie van toegankelijkheid stelt, wordt gemist.

Uit de formuleringen in dit besluit wordt niet helder gemaakt waar de grenzen liggen en ligt de bewijslast bij mensen met beperkingen die naar het college voor de rechten van de mens moeten gaan hoe dit uitgelegd moet worden. Voor het college voor de rechten van de mens wordt het met dit besluit niet eenvoudiger gemaakt om het recht op een toegankelijk samenleving af te dwingen. In dit Besluit als ook in de nieuwe Omgevingswet wordt toegankelijkheid overgelaten aan de goede wil van iedereen. Maar die goede wil is er niet, anders was de wereld al heel wat toegankelijker geweest. In 1982 was het Internationale Jaar voor de gehandicapten. Er is toen heel veel aandacht besteed aan de toegankelijkheid met weinig resultaat. Het huidige Bouwbesluit stelt nauwelijks eisen op het gebied van toegankelijkheid en is ontoereikend om de toegankelijkheid van nieuwe gebouwen te bewaken.

In deze AMvB wordt het vermijden van regeldruk een doel op zich en daarmee gaat men voorbij aan belangen van grote groepen.

Het geleidelijk verwezenlijken van toegankelijkheid mag alleen betrekking hebben op bestaande gebouwen en de bestaande inrichting van de openbare ruimte, en dan alleen de ingrijpende aanpassingen. Eenvoudige aanpassingen moeten direct gerealiseerd worden en verplicht gesteld worden. Dit moet duidelijk omschreven worden. Alles wat nieuw wordt gebouwd of wordt herbouwd zou toegankelijk moeten zijn. Het gaat daarbij vooral om de bruikbaarheid van ruimten. Iedere opdrachtgever zou vooraf moeten formuleren wat de functie van elke ruimte is en wat het bruikbaarheidsniveau moet zijn. De kosten zijn dan zeer beperkt en de effecten kunnen groot zijn, ook op de werkgelegenheid voor mensen met een beperking.

Wat er nodig is aan dit besluit is een omschrijving waartoe men verplicht is en hoe er aan die verplichting invulling gegeven moet worden. Tevens is een duidelijk tijdpad nodig. Zonder een duidelijke omschrijving, een duidelijke invulling en een duidelijk tijdpad is deze AMvB zinloos. Dan is ieder uitstel gelegitimeerd.

Gezien het bovenstaande kunnen wij ons niet anders voorstellen dan dat de staatsecretaris dit voorstel intrekt en met een voorstel komt dat recht doet aan de bedoeling van het VN-verdrag.